

— Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když pro účely výkladu pojmu „činnosti fakticky a fyzicky vykonávané v regionu“ nezohlednil judikaturu Soudního dvora týkající se místa, kde jsou soustředěny hlavní zájmy společnosti. Tribunál vyložil unijní právní předpisy nesprávně, v rozporu se základními zásadami unijního práva, konkrétně se svobodou usazování a volným pohybem osob, služeb a kapitálu ve smyslu článku 45 SFEU a následujících, a s rozhodovací praxí Komise týkající se veřejných podpor pro nejbližší regiony.

5. Nesprávné právní posouzení spočívající v neexistujícím či nedostatečném odůvodnění, ve zkreslení důkazů a v nahrazení odůvodnění rozhodnutí – Požadavek týkající se vytvoření/zachování pracovních míst

— Tribunál dospěl k nesprávnému závěru, že Komise neuložila portugalským orgánům povinnost použít metodiku definice pracovních míst v „přepočtu na plné pracovní úvazky“ (FTE) a v „ročních pracovních jednotkách“ (RPJ). Napadené rozhodnutí a předběžné rozhodnutí zahájit řízení jsou s tímto závěrem v rozporu v každém ohledu.

6. Podpůrně, nesprávné právní posouzení spočívající v nesprávném výkladu požadavku týkajícího se vytvoření/zachování pracovních míst, resp. v rozporuplném či nedostatečném odůvodnění

— Pro účely výpočtu požadavku režimu III ZFM týkajícího se vytvoření/zachování pracovních míst je napadené rozhodnutí stíženo nesprávným právním posouzením, když je v něm použita metodika definice pracovních míst v „FTE“ a v „RPJ“, neboť ve vztahu k režimu ZFM je nutné uplatnit pojem „pracovní místo“ tak, jak vyplývá z vnitrostátního pracovního práva.

7. Nesprávné právní posouzení, neboť vnitrostátní orgány sdělily Komisi „metodu umožňující ověřit realitu a trvalost pracovních míst“ pro účely režimu III

— Napadený rozsudek je stíženo nesprávným právním posouzením v rozsahu závěru, že Komise toliko uvedla, že vnitrostátní orgány nepoužily metodiku umožňující zkontrolovat existenci a trvalou povahu pracovních míst u příjemců režimu III, přičemž Komise nekritickým uplatněním institutů FTE a RPJ dospěla k závěru, že údajně nebyl splněn požadavek na vytvoření/zachování pracovních míst.

8. Nesprávné právní posouzení vyplývající z obrácení důkazního břemene

— Tribunál obrátil důkazní břemeno, protože prokázat, že portugalské orgány nebyly schopny zkontrolovat existenci ani trvalou povahu vykázaných pracovních míst, měla Komise. Komise měla povinnost označit společnosti s licencí v ZFM, které údajně zneužily přijaté podpory.

9. Napadeným rozsudkem bylo porušeno právo na účinnou procesní obranu a obecné zásady unijního práva

— Napadeným rozsudkem bylo porušeno právo Portugalské republiky na účinnou procesní obranu a obecné zásady unijního práva, a sice zásada právní jistoty, ochrany legitimního očekávání a řádné správy.

(¹) Rozhodnutí Evropské komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III

(²) Nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9).

Kasační opravný prostředek podaný dne 9. prosince 2022 OG, OH, OI a OJ proti usnesení Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 7. října 2022 ve věci T-101/22, OG a další v. Komise

(Věc C-754/22 P)

(2023/C 94/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: OG, OH, OI a OJ (zástupce: D. Gómez Fernández, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastníků řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelé“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil usnesení Tribunálu (osmého senátu) ze dne 7. října 2022 ve věci OG a další v. Komise, T-101/22, nezveřejněné, EU:T:2022:661;
- pokud bude mít Soudní dvůr za to, že stav řízení dovoluje, aby ve věci rozhodl, aby vyhověl návrhovým žádáním uplatněným v prvním stupni a zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2021/2288 ze dne 21 prosince 2021, kterým se mění příloha nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953, pokud jde o dobu uznávání certifikátů o očkování vydaných ve formátu digitálního certifikátu EU COVID uvádějícím dokončení základní očkovací řady⁽¹⁾, a zrušil rovněž články 1 a 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/503 ze dne 29. března 2022, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953, pokud jde o výjimku z doby uznávání certifikátů o očkování vydaných ve formátu digitálního certifikátu EU COVID pro nezletilé osoby⁽²⁾;
- podpůrně k předchozímu návrhovému žádání, aby Soudní dvůr v případě, že bude mít za to, že stav řízení nedovoluje, aby ve věci rozhodl, vrátil věc Tribunálu, aby rozhodl o návrhových žádáních uvedených v žalobách na neplatnost podaných v prvním stupni;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení v prvním stupni a řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku navrhovatelé uvádí, že Tribunál v usnesení T-101/22 ze dne 7. října 2022 nesprávně uplatnil podmínky aktivní legitimace podle čl. 263 čtvrtého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie, což opírají o tato tvrzení:

- 1) Napadená nařízení v přenesené pravomoci se bezprostředně dotýkají právního postavení navrhovatelů, jelikož tím, kdo rozhodl, že certifikáty pozbývají platnosti 270 dní po dokončení základní očkovací řady, nejsou členské státy. Rozhodla o tom nařízení v přenesené pravomoci schválená Komisí, která vedou k tomuto automatickému pozbytí platnosti.
- 2) Nařízení v přenesené pravomoci ukončují automaticky a bez nutnosti zásahu kteréhokoliv členského státu platnost certifikátů o očkování, ledaže se jejich držitelé nechají naočkovat posilovací dávkou, což znamená, že jde o opatření nepřímé nařizující očkování, které se dotýká právního postavení navrhovatelů.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2021, L 458, s. 459.

⁽²⁾ Úř. věst. 2022, L 102, s. 8.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresním soudem Praha-západ (Česká republika)
dne 13. prosince 2022 – Nárokuj s.r.o. v. EC Financial Services, a.s.**

(Věc C-755/22, Nárokuj)

(2023/C 94/23)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Okresní soud Praha-západ

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Nárokuj s.r.o.

Žalovaná: EC Financial Services, a.s.